

മധുരമായ കുട്ടികളെ-ശ്രേഷ്ഠമായി മാറുന്നതിനുവേണ്ടി സദാ ശ്രീമതത്തിലുടെ നട നുകോമുന്നറിക്കാണിരിയ്ക്കു. ലക്ഷ്മീനാരായണനും ശ്രീമതത്തിലുടെയാണ്
ഇത്യും ശ്രേഷ്ഠരായി മാറിയത്.

ചോദ്യം-ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലും ശോമുവത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നം എതിനാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? ഉത്തരം-എന്തുകൊണ്ടൊരു സംഗമത്തിൽ ബാബു അഞ്ചാനത്തിന്റെ കലശം മാതാക്കളിലാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ മാതാക്കളുടെ വായിലുടെ അഞ്ചാനാമൃതം വരുന്നു. ഇതിലുടെയാണ് എല്ലാവരും പാവനമായി മാറുന്നത്. അതിനാലാണ് ഭക്തിയിൽ ശോമുവത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ശോമാതാക്കളാണ്, സർവരുടെയും മനോകാമനകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ഗീതം-നയനഹീനർക്ക് വഴി കാണിയ്ക്കു പ്രഭോ.....

ഓം ശാന്തി. കുട്ടികൾ ഗീതം കേടു. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ ബാബയെ വിളിയ്ക്കുന്നുണ്ട്, നയനഹീനരും ബുദ്ധിഹീനരുമായിട്ടുള്ളവർക്ക് വഴി പറഞ്ഞു തരു. അല്ലയോ പ്രഭു എന്നു പറഞ്ഞ് തന്റെ അച്ചുനെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പരംപിതാ പരമാത്മാ എന്നു പറയുന്നു. എല്ലാ ജീവാത്മാക്കളും ബാബയെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. നമ്മൾ ഈ പതിതലോകത്തിൽ പള്ളരെ ദുഖിയാണ്. ഓരോ വീടു തോറും അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എവിടെ പോകുകയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല നമ്മൾ ആരുടെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയില്ല, ശിവന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുന്നുണ്ട് പക്ഷേ ശിവനാരാണെന്ന് അവർക്കരിയില്ല. എവിടെ പോയാലും തല കുന്നിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ശിവൻ ആരെന്നും എപ്പോൾ വന്നുവെന്നും അവർക്കരിയില്ല. ലക്ഷ്മീനാരായണന്റെ ക്ഷേത്രത്തിലും പോകുന്നുണ്ട് പക്ഷേ ഇവർ എപ്പോൾ ശാണുളളത്, എങ്ങനെയാണ് രാജ്യം നേടിയത് എന്നറിയില്ല. ദിൽവാഡാ ക്ഷേത്രത്തിലും പോകുന്നുണ്ട് അവിടെ ആര്ത്തേവനുണ്ടെങ്കിലും ഈ ആരാണെന്നറിയില്ല. ജഗദംബായുടെ അടുത്ത് പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും എപ്പോൾ വന്നുവെന്നും എന്തു ചെയ്തുവെന്നും അറിയാതെ കേവലം പോയി തല കുന്നിയ്ക്കുന്നു. കുട്ടിയെ നൽകു അത് നൽകു, ഈ നൽകു എന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും നേരുമിയുന്നില്ല. ശോമുവത്തിലും ശോമാജലം പുരിതേക്ക് വരുമെന്ന് പറയുന്നു. മുഗ്രതിന്റെ മുവത്തിലും അമുത് വരില്ല. തീർത്ഥമാടങ്ങളിൽ പോകുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ആരുടെയും കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ചറിയുന്നില്ല, ഇവർ എപ്പോൾ വന്നുവെന്നും, വന്ന് എന്നാണ് ചെയ്തതെന്നും നമ്മൾ എന്തിനാണ് പുജിയ്ക്കുന്നതെന്നും നന്നു അറിയുന്നില്ല. ബുദ്ധിഹീനരായതുകാരണം അല്ലയോ പ്രഭു, അല്ലയോ ബാബു എന്നു വിളിയ്ക്കുന്നുണ്ട് എന്തുകൊണ്ടൊന്ന് എല്ലാവരുടെയും അച്ചുനാണ്. മനുഷ്യർക്ക് മുന്ന് അച്ചുനുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു-നന്ന് ആത്മാക്കളുടെ അച്ചുന്ന് ശിവൻ, രണ്ട് മുഴുവൻ മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയുടെ അതായത് മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ രചയിതാവ് പ്രജാപിതാ ബൈഹാ, മുന്ന് ലാകീക പിതാവ്. നയനഹീനർക്ക് വന്ന് വഴികാണിയ്ക്കു, തങ്ങൾ സദാ ഇപ്രകാരമായി മാറാം എന്നു പറഞ്ഞ് ഭക്തരും ഒരു ഭഗവാനെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. ഈ കലിയുഗം ദുഖാമമാണ്. സത്യയുഗം സുവഡാമമാണ്. എവിടെ നിന്നാണോ നമ്മൾ ആത്മാകൾ പാർട്ട് അഭിനയിക്കാൻ വരുന്നത് അതിനെ ശാന്തിയാമമെന്ന് പറയുന്നു. ആത്മാവിന് ഈ ശരീരരൂപിയാകുന്ന വാദ്യോപകരണം അതായത് കർമ്മേന്ത്രിയങ്ങൾ ഇവിടെ ലഭിയ്ക്കുന്നു, ഇതിലുടെ ആത്മാവ് കർമ്മം ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് അവിനാശിയാണ്, ശരീരം വിനാശിയാണ്. ആത്മാവ് പാരലുകീക പരംപിതാ പരമാത്മാവിന്റെ സന്താനമാണ്. ലാകീക അച്ചുന്നെ സന്താനമാണ് ശരീരം. ആത്മാവിന്റെ അച്ചു നന്നു തന്നെയാണ്, ആ അച്ചുനെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നതിലുടെയാണ് സന്പത്ത് ലഭിയ്ക്കുന്നത്. പരിഡിയില്ലാത്ത സുവത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും സന്പത്ത് ഒരു മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ലഭിയ്ക്കില്ല. ആരുതന്നെയാക്കുടെ ബൈഹാ, വിഷ്ണു, ശക്രനെയും ദേവത എന്നു പറയുന്നു, പരമാത്മാവ് ഒരു ശിവനാണ്. ശിവ പരമാത്മായ നമ എന്നു പറയുന്നു, ബൈഹാ പരമാത്മായ നമ എന്നു പറയില്ല. ക്ഷേത്രങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും ആരുടെയും കർത്തവ്യത്തെക്കു ചിച്ച് അറിയുന്നില്ല. ഉയർന്നതിലും ഉയർന്നത് പരംപിതാ പരമാത്മാവാണ്, പിന്നീട് ബൈഹാ, വിഷ്ണു, ശക്രനെ രചിയ്ക്കുന്നു. ശിവ നിരാകാരൻ വേബെയാണ്, ആകാരിയായ ശക്രൻ ദേവതയാണ്. പരമാത്മാ നന്നാണ്, ഈ ചോദ്യാവലി നല്ല രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. ആദ്യമാദ്യം സർബ്ബത്തിന്റെ രചയിതാവായ ബാബയെ അറിയണം. മനുഷ്യർ ഭക്തിയിൽ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ലക്ഷ്മീ നാരായ

என்க ஸுர்யூத்திரெந்து அயிகாறியான்,அவிடெ ஸதா ஸுவபங தனை ஸுவமான். ஹவிடெ ஏல்லாவருங ஒுவி கலூன். ஹு லோகம் தனை பஷயதான். ஸதுருஷத்திற் ளாரதம் பவிட்ட ஸுஹஸம் அஶமமாயிருநூ, யமா ராஜா ராளி தமா பிஜா ஸ்ரூபருங பாவநமான். பதிதரை பாவநமாகனி மாடுநூத் கேரெயாரு பரங்பிடை பரமாத்மாவான். ராயயுங கூஷ்ணநூத் ஸதுருஷத்திறை ராஜகுமாரநூத் குமாரியுமான், அவர் ஸுயம் வரத்திருஷேஷங் லக்ஷ்மீநாராயணநாராயி மாருநூ. ஸுர்யூத்தை ஶிவாலயம் ஏநூ பர யுநூ, ஹபூஸ் ளாரதமாதாகஸ்ரெக் ஜ்ஞாநத்திரெந்து கலஶம் நஞ்சு அவறிலுடெ வாபை ஏல்லாவரெயுங பாவநமாகனி மாடுக்கயான். ளாரதத்திற் பவிட்ட ராஜுமாயிருநூ, ஹபூஸ் அபவிட்ட ராஜுமான். ஸு ஹஸம் யர்மத்திருநூ பகரம் ஸுஹஸம் அயர்மமாயி மாரிகஷின்து, பினீக் ரினைச்சுக் கொபை வாபை வங் பாவநமாகனி மாடுநூ, வாபை அதுமாகஜோக் ஸஂஸாரிக்குநூ எந்த பரங்பிடை பரமாத்மா வந்திரியக்கூக்கயான். அந்தமா பரமாத்மா வழிரெக்காலம் வேர்பெட்டிருநூ, ரினைச்சு வழிரெக்காலமாயி வேர்பெட்டிருநூ, ஹபூஸ் திக்குங் ரோஶியுங பதிதரை க்கரைய்க்கு தூலுபுமாயி மாரிகஷின்து. பினீக் ரினைச்சுக் கெநிய்க்கு ஸமாநமாயி மாரினமெக்கிற புருஷார்தமம் செய்யுள், ஹத் ளாரத மாதா ஶக்தி அவதாரமான். ஹு ஶிவ வாபையை தன்றே அஷ்டாயி அங்கீகரியக்கூநூ. வாபையுமாயி யோஶா வய்க்குநைலுடெ ஶக்தி லடி யக்கூநூ ஹதிலுடெ 5 விகாரணைஜூடெ முக்கிழில் ஜயம் நெடி மாயை ஜயிச்சு ஜத்தினெ ஜயிக்கூநை ராயி மாருநூ. ஹத் ஜயத்திரெந்து தோற்வியுடெயைங் க்குதியான். ஹு லோகத்திரெந்த ஹின்ஸியுங ஜோஶபியுங மன்னிலாக்கூநைலுடெ ரினைச்சுக் க்குத்தெந்தை ராஜாவாயி மாரான் ஸாயியக்கூநூ. வாபை தனையான் ஸுர்யூத்திலேக்க் வேஷ்டி பவிட்டத, ஸுவ, ஶாநியுடெ ஸுபத்தை நஞ்சுகூநை. ஹத் ராஜயோஶமான், மஹாநோஶிக்க் ராஜயோஶம் பரிக்கான் ஸாயிக்கிலூ.

ஹபூஸ் ரினைச்சு கூட்டிக்கெக்க் ஶரீமதம் லடிச்சிரியக்கூக்கயான், மஹத்திலுடெ ரினைச்சு ஶேஷ்ட்ராயி மாரி கெலாளிக்கூக்கயான். மராவளைந்து மதத்திலுடெ ரினைச்சு ஶேஷ்ட்ராயி மாருக்கயான். மஹாரதம் ஹபூஸ் ராவளைந்து மதபெக்காரமாயதினால் ஹத்தையுங ஒுவியுங தரித்ருமாயி. ஜங்கெ ஏல்லாவரையைங் மனோ காமங்கெ பூர்த்தைக்கிக்கூநூ, அவருங அமையாயிருநூ. ஜங்கெ ஶரீமதத்திலுடெ ளாரததை ஸுர்யூ மாக்கியிருநூ, அதிகால் அவருடெ மஹிம பாடுநூ. பவிட்டத கூடாதெ ரினைச்சுக் க்குத்தெ லோக த்திரெந்த அயிகாறியாகான் ஸாயிக்கிலூ. அரக்கஞ்சப கெதி மார்க்குமாயிருநூ, ஹபூஸ் வாபை பரியுநூ பவிட்ட லோகத்திரெந்த அயிகாறியாகளைமெக்கிற வங் மன்னிலாக்கு. ஹபூஸ் ஶரீமதம் லடிச்சிட்டுளை க்கிழ் அதிலுடெ நடக்களை. ஏந்தேந்த ஏரு ஶிவவாபை ரள்ளமதாயி அதருமிலூ..... மனுஷுர் 84 ஜஞ அஸ்ர ஏடுக்கூநூ. ரினைச்சு ஶக்திக்குநை. ஶிவவாபையுமாயி யோஶா வய்க்குநைலுடெ ரினைச்சுக் க்குதியக்கூங். ஹல்லைக்கிழ் ஏறியக்கலுங் ஸுர்யூத்திரெந்த அயிகாறியாகான் ஸாயிக்கிலூ. பாறலூ கீக அஷ்டநிலுடெதெனையான் ஸுமாருத்திற் 21 ஜஞஞ்ஜிலேக்கூஜூஜூ ஸுபத்தை லடியக்கூநைத் தெதி நால் பூருஷார்தமம் செய்யுள். தன்றே கூட்டிக்கலூடெயைங் மங்கலம் செய்யுள். ஏந்நால் ஸுர்யூத்திரெந்த அயிகாறியாயி மாருநூ. அவருடெ பரிபீச்சு ராஜாக்கொருவையைங் ராஜாவ், ஸுர்யூத்திரெந்த அயிகாறியாக்கி மாடுநூ. கேவலம் வாபையை ஓர்மியக்கூக்கயாளைக்கிற அன்றிமத்திறை கதி நல்லதாயித்தீருங். வாபை ஸுவயாமத்திலே கையெக்கூங். வாபை பரியுநூ எந்த வங் ஏல்லாவரெயைங் ஶாநியாமங், ஸுவயாமத்திலேக்க் கூட்டிகெலாள்க் போகுநூ. ஸதுருஷ தேதையுருஷத்திற் ஹு கெதி தூடன்னியவ உள்ளாயிரிக்கிலூ. அவிடெ 21 ஜஞம் அங்கு வரு ஸுவமான். ஹபூஸ் வாபை பரியுநூ ஹு ராவளைங் மேற் விஜயம் நெடு, விகாரத்திருநூ வேஷ்டி விவாஹம் செய்யுக்கையைந்த தன்றே நஷ்டம் வருத்தி வய்க்கூக்கயான். பரங்பிடை பரமாத்மாவ் அஞ்ஞைபி க்கூக்கயான் பவிட்டமாயி மாருக்கயாளைக்கிற ஸுர்யூத்திரெந்த அயிகாறியாயி மாருநூ. ஹு ஒுவயாமத்திற் கின்க ஶாநியாமங், ஸுவயாமத்திலேக்க் போகுநூ. கூட்டிக்கலூடெயைங் ஜீவச்சித்தைத்தக்கூரிச்சிரியாங். ஹபூஸ் ரினைச்சுக் க்குத்திலுடெ ஹப்காரம் லக்ஷ்மீ நாராயணநூ ஸமாநம் ஶேஷ்ட்ராகான் ஸாயியக்கூங். தீர்ச்சியைங் பவிட்டமாயி மாரினா. பரங்பிடை பரமாத்மாவிரெந்த ஶரீமதத்திலுடெ ஶரீமதத்திலேக்கூஜூஜூ ஜீவச்சித்தைத்தக்கூரிச்சிரியாங். ஹபூஸ் ரினைச்சுக் க்குத்திலுடெ ஹப்காரம் லக்ஷ்மீக்கூங் நாராயணநூ ஸமாநம் ஶேஷ்ட்ராகான் ஸாயியக்கூங். தீர்ச்சியைங் பவிட்டமாயி மாருக்கயுமாளைக்கிற ஸுர்யூத்திரெந்த 21 ஜஞஞ்ஜிலேக்கூஜூஜூ ராஜாவூங் லடியக்கூங். ஏடு ஸஹஜமாய காருமான். ஹத் மன்னிலாக்கூநைலுடெ கெதியைங் அலஷ்டிலித்தின்நூ காஷ்டிலித்தின்நூ பீயங்கை ஜித்தின்நூ முக்கமாகான் ஸாயியக்கூங். ஸதுருஷத்திரெந்த ஸ்ரூபங் ஏந்து மன்னிலாக்கி கொடுக்களை. முழுவால் லோகத்திரெந்த ஹின்ஸி, ஜோஶபியைக்கூரிச்சு மன்னிலாக்கு. ஹத் மனுஷுரலே மன்னிலாக்கு. ஏரு வாபையைங் ஶரீமதத்திலுடெ

നടക്കണം. സർവ്വരുടെയും മീതെ ഒയ കാണിക്കുന്നത് ഒരു ബാബു തന്നെയാണ്. ബാബു അഞ്ചാനത്തിന്റെ സാഗരനാണ്, സുവർത്തനിന്റെ സാഗരനാണ്. ബാബു ഈ മാതാക്കൾക്ക് അഞ്ചാനത്തിന്റെ കലശം നൽകുന്നു ഇതിലും സർവ്വരെയും പാവനമാക്കാൻ സാധിയ്ക്കുന്നു. ബാക്കി വെള്ളത്തിന്റെ നദിയ്ക്ക് പാവനമാക്കി മാറ്റാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. ഇത് ഗോമാതാക്രളാണ്. അവർക്ക് അഞ്ചാനത്തിന്റെ കലശം ലഭിയ്ക്കുന്നു. ഇത് പറി പ്ലാൻ, പറിച്ച് ദേവതയായി മാറണം. ബോഹമണി, ദേവത, കഷ്ടത്രിയ, ദൈവസ്യ, ശുദ്ധി, ഈ നാലു വർണ്ണങ്ങളുണ്ട്. ഇപ്രകാരം 84 ജമങ്ങളുടെ ചക്രം കുറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ഈ ചക്രത്തെ അറിയുന്നതിലും നിങ്ങൾക്ക് പക്രമർത്ഥി രാജാ രാണിയായി മാറാൻ സാധിക്കും. നല്ലത്.

ബാപ്പാദയുടെയും മധുര മധുരമായ ജഗദംബ അമ്മയുടെയും കളഞ്ഞുപോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി സ്നേഹം സ്മരണകളും പുലർക്കാലവന്നവും, ആത്മീയ അച്ഛൻ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമ സ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം-

- 1) പവിത്രതയുടെ ബലത്തിലും ശ്രീമതത്തിലും ഭാരതത്തെ സർവ്വമാക്കി മാറ്റുന്നതിന്റെ സേവനം ചെയ്യണം. എല്ലാവരെയും ഒരു ബാബുയുടെ ആജ്ഞ കേൾപ്പിക്കണം – പവിത്രമായി മാറുകയാണെങ്കിൽ പവിത്ര ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയായി മാറും.
- 2) ഓരോരുത്തർക്കും മുന്നുചൂണ്ടു പരിചയം നൽകി ദുഃഖാമത്തിൽ നിന്നും ശാന്തി ധാമത്തിലേക്കും സുഖ ധാമത്തിലേക്കും പോകുന്നതിനുള്ള വഴി കാണിച്ചു കൊടുത്ത്, അവരെ അലച്ചിലിൽ നിന്ന് മുക്തമാക്കണം.

വരദാനം-സർവ്വശക്തിവാന്റെ കുട്ടിന്റെ അനുഭൂതിയിലും സർവ്വ പ്രാപ്തികളും അനുഭവം ചെയ്യുന്നവരായ തൃപ്ത ആത്മാവായി ഭവിക്കേണ്ട്.

എവിടെ സർവ്വശക്തനായ ബാബുയുണ്ടോ അവിടെ സർവ്വപ്രാപ്തികളുടെയും അനുഭവം സ്വത്വവേ ഉണ്ടാകുന്നു. സീജിത്തിൽ വ്യക്ഷം അടങ്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ സർവ്വശക്തനായ ബാബു കുടെയുണ്ടെങ്കിൽ സദാ സമൃദ്ധവും, സദാ തൃപ്തവും, സദാ സന്തുഷ്ടവുമാകും. ഓക്കലെയും ഒരു കാര്യത്തിലും ദുർബലരാകില്ല. ഒരിക്കലെയും ഒരു പരാതിയുമുണ്ടാകില്ല. സദാ സന്തുഷ്ടിയാണ്. എന്തു ചെയ്യും എങ്ങനെ ചെയ്യും.....ഈ പരാതിയുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ കൂടു സമാപ്തം. ആരാഞ്ഞോ സദാ കുടെയിരിക്കുന്നത് അവർ കുടെ പോകും.

സ്ന്യാഹൻ-നയനങ്ങളിൽ എങ്ങനെ പ്രകാശമാർജ്ജിയിട്ടുണ്ടോ അതേപ്പോലെ ബുദ്ധിയിൽ ശിവപിതാവിന്റെ ഓർമ്മയും അടങ്കിയിരിക്കണം.

മാത്രശരതിയുടെ അമുല്യമായ മഹാവാക്യങ്ങൾ

1. അഞ്ചാന ഭാതാവിലും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചാനത്തിന്റെ പുതിയ മുഖ്യമായ പോയിന്റുകൾ - നമ്മൾ മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്ക് ഏറ്റവുമാദ്യം ഏതൊരു മുഖ്യമായ പോയിന്റുണ്ട് ബുദ്ധിയിൽ വെക്കേണ്ടത്? ഇതിനുമേൽ വളരെ നല്ല ശ്രദ്ധയും വെക്കണം. ഏറ്റവുമാദ്യം ഇംഗ്രേസ് പക്കാ നിശ്ചയം വെക്കണം, നമേ പതിപ്പിക്കുന്നത് ആരാഞ്ഞ്? രണ്ടാമത്തെ പോയിന്റു് നാമേല്ലാവരും മനുഷ്യാത്മാക്രളാണ്, പരമാ തമാവ് നമ്മുടെ പിതാവാണ്. നമ്മൾ ആത്മാക്രളാകുന്ന കുട്ടികളും പരമാത്മാവാകുന്ന പിതാവും രണ്ടും വ്യത്യസ്തമാണ്. മുന്നാമത്തെ പോയിന്റു് ഇംഗ്രേസ് അനന്തമല്ല. ഇംഗ്രേസ് സർവ്വവ്യാപിയുമല്ല. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്രേസ് അഞ്ചാനമാണ് ബുദ്ധിയിൽ വെക്കേണ്ടതായുള്ളത്. അതിനാൽ നമ്മുടെ അഞ്ചാനം മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ലോകത്തിലുള്ളവർ പരമാത്മാവിന്റെ അഞ്ചാനം അവർത്തിലുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവരോട് നിങ്ങൾ ചോദിക്കണം, നിങ്ങളിൽ ഏത് അഞ്ചാനമാണുള്ളത്? അപ്പോൾ അവർ പരിയും, ഇംഗ്രേസ് സർവ്വവ്യാപിയാണ്. എന്നാൽ പരമാത്മാവ് പരിയുന്നത്, എന്നും അഞ്ചാനമാണുള്ളത്? അപ്പോൾ അവർ പരിയും, ഇംഗ്രേസ് സർവ്വവ്യാപിയാണ്. എന്നാൽ പരമാത്മാവ് പരിയുന്നത്, എന്നും വക്കീലാകുവാനുള്ള അഞ്ചാനവും, ഡോക്ടർ ലൂടെ ഡോക്ടറാകുവാനുള്ള അഞ്ചാനവും ലഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ധാരാളം വക്കീലരാജുള്ളതിനാൽ, ഏതെ

കിലും ഒരു വക്കീലിൽ നിന്നും പറിപ്പ് ലഭിക്കാവുന്നതാണ്, അതുപോലെ ഒരു ഡോക്ടർിൽ നിന്നും പറിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഡോക്ടർിലും പറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഇംഗ്ലീഷിലെ ജനങ്ങൾ ഒരേയൊരു പരമാത്മാവിന്റെ മാത്രമാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു മനുഷ്യാത്മാവിനും, സാധിക്കുന്നതും സാധിക്കുന്നതും, മാഹാത്മാക്ഷരങ്ങും അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. അപ്പോൾ ഇവർിലെല്ലാം പരമാത്മാവിന്റെ ജനങ്ങളാണെന്ന് നമുക്കെങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും? നാലാമത്തെ പോയിന്ത്യിൽനാണ് പരമാത്മാവ് ഓരോ യുഗ അഭിലും അവതരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പരമാത്മാവ് ഓരോ കല്പവും ഒരേയൊരു തവണ ഈ സംഗമയും ശത്രിൽ മാത്രമാണ് അതായത് കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യവും സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദിയുമായ സംഗമയും ശത്രിലാണ് വരുന്നത്. അനേക ധർമ്മത്തിന്റെ വിനാശം ചെയ്തിച്ചു, ഒരേയൊരു ആദി സനാതനം ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ പിന്നെ പരമാത്മാവിന് എങ്ങനെ ഓരോ യുഗത്തിലും വരാൻ സാധിക്കും? ഗീതയിലെ ദേവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭാപരയുഗത്തിലാണ് വരുന്നതെന്ന് പറയുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം തെളിയിച്ചു പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം, ഗീതയിലെ ദേവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്മല്ല, ശ്രീപ രമാത്മാവാണ്, അതും ഗീത ആപരയുഗത്തിലല്ല ഉച്ചരിച്ചത്. ദേവാൻ ഗീത ഉച്ചരിച്ചത്, സംഗമയുഗത്തിലാണ്. അഞ്ചാമത്തെ പോയിന്ത്യിൽ ഗുത്രവില്ലാതെ ഫോറമായ അസ്യകാരമനു പറയുന്നുണ്ട്, ആ ഗുരു ആരാണ്? മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയാകുന്ന വൃക്ഷം തലകീഴായതാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട് അതെങ്ങനെയാണ്, നമുക്കെങ്ങനെ പണ്ണുവെ ദോഖാക്കളാണ്, ആരോടൊപ്പമാണോ സാക്ഷാത് പരമാത്മാവുള്ളത് അവർക്ക് മാത്രമാണ് വിജയമുള്ളത്. ഏഴാമത്തെ പോയിന്ത്യിൽ പരമാത്മാവ് സ്വയം സർവ്വശക്തനാണെങ്കിൽ ആരാണോ പുർണ്ണമായും പരമാത്മാവിന് കൂട്ട് നൽകിയത്, അവർക്കും പരമാത്മാവിലും ലൈറ്റിന്റെയും മെറ്റിന്റെയും കിരീടം ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ബുദ്ധിലുണ്ടായിരിക്കണം, ഇതിനെന്തെന്നും യാണ് ജനങ്ങൾ പറയുന്നത്.

ബുർഭാഗ്യശാലിയും സഭാഗ്യശാലിയുമാകുന്നതിന്റെ ആധാരമെന്നതാണ് –

ബുർഭാഗ്യശാലി, സഭാഗ്യശാലി ഈ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളും ഏതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്? നമുക്കെന്നിയാം സഭാഗ്യശാലിയാക്കുന്നത് പരമാത്മാവാണ്, ബുർഭാഗ്യശാലിയാക്കുന്നത്, സ്വയം മനുഷ്യർ തന്നെയാണ്. മനുഷ്യർക്ക് സർവ്വ സുവാങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ നല്ല ഭാഗ്യമാണെന്നു പറയുന്നു. അപ്പോഴാണോ മനുഷ്യർ സ്വയന്തരം ദുഖിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്, അപ്പോൾ പറയുന്നു, എനിക്ക് ദുർഭാഗ്യമാണെന്നു. പരമാത്മാവിലും ദുർഭാഗ്യവും ദുർഭാഗ്യവും ലഭിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കൊരിക്കലും പറയുവാൻ സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുവാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഭാഗ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും നശിപ്പിക്കുന്നതും ഇതെല്ലാം തന്നെ കർമ്മത്തിനെ ആധാരമാക്കിയാണുള്ളത്. ഇതെല്ലാം തന്നെ മനുഷ്യരുടെ സംസ്കാരങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ്. പിന്നീട് നമ്മളിൽ നിന്നുന്ന പാപത്തിന്റെയും പുണ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരങ്ങൾക്കുണ്ടിച്ചു ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്ക് ഈ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാത്തതിനാൽ പരമാത്മാവിനുമേൽ ഭോഷമാരോഹിക്കുന്നു. നോക്കു, മനുഷ്യർ സ്വയന്തരം സുവിധാക്കി വെക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, മായയുടെ എത്ര വിധികളാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്, ആ മായ തന്നെ സുവമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ജീവിക്കുന്നവരുമുണ്ട്, ചിലർ മായയെ സന്ധിപ്പിച്ചു മായയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും ദോഖാക്കിയിൽ അപാര ദുഖമുണ്ടാകുന്നത്, അപ്പോഴാണ് സ്വയം പരമാത്മാവ് വന്ന് ഗുപ്തരൂപത്തിൽ തന്റെ ഈശരീയമായ ദോഖശക്തിയിലും ദോഖാക്കിയിൽ അപാര ദുഖമുണ്ടാകുന്നത്, അപ്പോഴാണ് സ്വയം പരമാത്മാവ് വന്ന് ഗുപ്തരൂപത്തിൽ തന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലും ദോഖാക്കിയിൽ അപാര ദുഖമുണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോഴാണ് സ്വയം പരമാത്മാവ് വന്ന് ഗുപ്തരൂപത്തിൽ തന്റെ ഇംഗ്ലീഷിലും ദോഖാക്കിയിൽ അപാര ദുഖമുണ്ടാകുന്നത്.